

การส่งเสริมอาชีพช่องทางเพิ่มรายได้ในสถานการณ์ระบาดโควิด 19

ในเขตกรุงเทพมหานคร

ณัฐชยา ไชยมงคล¹ และ เอื้อมพร ศิริรัตน์²

^{1,2} มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

PROMOTING CAREER AND INCOME OPPORTUNITIES DURING THE COVID-19 IN BANGKOK

Natchaya Chaimongkol¹ and Aueamporn Sirirat²

Suan Sunadha Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: s6156382700@ssru.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) 6 สิงหาคม 2565

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 17 มิถุนายน 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 19 มิถุนายน 2566

บทคัดย่อ

นับตั้งแต่ประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อประชาชนตกงานอันเนื่องจากธุรกิจหลายแห่งต้องปิดกิจการ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่จำเป็นต้องมีอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ภายใต้สภาวะวิกฤตดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง การส่งเสริมอาชีพช่องทางเพิ่มรายได้ในสถานการณ์ระบาดโควิด 19 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์การระบาดโควิด 19 2) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ในช่วงสถานการณ์การระบาดโควิด 19 3) เพื่อศึกษาการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำงานที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต จากการมีรายได้เพิ่มจากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด - 19 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้มีระดับความสำคัญมากที่สุด 2) การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด -19 มีความสำคัญในระดับมากที่สุด 3) การส่งเสริมอาชีพมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตจากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์การระบาดโควิด-19 ในระดับค่อนข้างสูง และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การส่งเสริมอาชีพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้ความเข้าใจ การรับรู้ประโยชน์ และคุณภาพชีวิตจากการมีรายได้จากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด - 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ P-value < .05

คำสำคัญ: การส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้ โควิด 19

Abstract

Since Thailand has faced the outbreak of COVID-19 that affects unemployment problem due to business shutdown. This factor causes many Thai people require additional occupation for rising income under this crisis. Thus, the research attends to investigate the career promotion and the rise of income channel during COVID-19 epidemic situation. The objective of this research is 1) to study level of the knowledge and comprehension about

career promotion for supporting income during the outbreak of COVID-19 situation 2) to study level of the perception in the benefit from career promotion for rising income during the outbreak of COVID-19 3) to study the career promotion that has interrelation with quality of life from rising income by career promotion during the outbreak of COVID-19. This research is quantitative research by using questionnaire for data collection. The sample population of this research is 400 people who live in Bangkok. The result found that 1) the sample population has the perception in career promotion for rising income at high level. 2) the perception in the benefit from career promotion for rising income during the outbreak of Covid-19 at high level. 3) the career promotion has interrelation with quality of life from career promotion during the outbreak of COVID-19 at high level. The hypothesis test found that the career promotion h comprehension, perception and quality of life from the rising income from career promotion during COVID-19 has positive correlation in statistically significant $p\text{-value} < .05$

Keywords: Career promotion, Income enhancement, COVID-19

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันการระบาดระลอกใหม่ของ โควิด - 19 มีผลกระทบต่อครัวเรือนและภาคเศรษฐกิจที่ไม่สามารถฟื้นตัวได้ คือการท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาได้รับประโยชน์จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศอยู่บ้าง แต่ก็เป็นไปอย่างจำกัด ไม่มั่นคง มีผลกระทบเป็นลูกโซ่ไปสู่คนทำงาน และธุรกิจที่เกี่ยวข้องเช่นกัน ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประมาณการว่าการระบาดระลอกสองจะกระทบกับแรงงานจำนวน 4.7 ล้านคน ในจำนวนนี้ 1.1 ล้านคน มีความเสี่ยงที่จะตกงาน และอีก 2.6 ล้านคนมีความเสี่ยงที่รายได้จะลดลงอย่างมาก นอกจากนี้ยังพบว่า เงินออมโดยรวมที่เคยเพิ่มขึ้นหลังการระบาดรอบแรกสำหรับประชาชนบางกลุ่มลดลง โดยจะส่งผลกระทบต่อด้านสังคมที่จะตามมาอีกหลากหลาย โดยเฉพาะประชาชนกลุ่มเปราะบาง จะได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมมากกว่ากลุ่มอื่น เป็นเพราะผู้หารายได้หลักในครอบครัวของกลุ่มเปราะบางมักทำงานนอกระบบ ขาดความมั่นคงของการทำงานและรายได้ลดลงจากปกติอยู่แล้วก่อนการระบาด จึงมักเป็นกลุ่มแรกๆ ที่ถูกกระทบอย่างแรง ในแง่การสูญเสียรายได้ ส่วนด้านสังคมก็ถูกกระทบแรงกว่ากลุ่มอื่น เช่น เด็กในครอบครัวยากจน มีความสามารถในการเรียนรู้ออนไลน์น้อยกว่าเด็กฐานะดี คนแก่ที่มีโรคประจำตัวในครอบครัวเปราะบาง ก็เข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้น้อยกว่า (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ที ดี อาร์ ไอ), 2021)

ตั้งแต่เดือนเมษายน 2564 มีการติดเชื้อโควิด - 19 ภายในประเทศเป็นการติดเชื้อแบบกลุ่ม (Cluster) ในพื้นที่เสี่ยงต่าง ๆ เช่น ตลาดสด ระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ เรือนจำ และชุมชนแออัด เป็นต้น ซึ่งพบว่าในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่งผลให้ผู้ประกอบการด้านที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่เสี่ยง ต้องดำเนินกิจการภายใต้มาตรการควบคุมแบบบูรณาการ สำหรับพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด ประกอบไปด้วยร้านอาหาร สามารถเปิดบริการได้ถึงเวลา 21.00 นาฬิกา และงดบริการสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้าน ขณะเดียวกันกับห้างสรรพสินค้า ตลาดนัด ถนนคนเดิน ดำเนินการได้ตามเงื่อนไขเวลาและการจัดระเบียบมาตรการป้องกันโรคโควิด -19 ทำให้ธุรกิจจำนวนมากต้องปิดตัวลง ส่วนธุรกิจที่ยังเปิดอยู่หลาย

แห่งก็ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด โดยการลดจำนวนพนักงานลง เพราะสู้กับสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจไม่ไหว ทำให้คนไม่มีรายได้และตกงานเพิ่มขึ้น (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564)

สำหรับแนวทางการสร้างรายได้ กรมการจัดหางานกระทรวงแรงงานมีโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพสุวิภูต COVID - 19 เพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ ให้มีอาชีพ มีรายได้ สำหรับการดำรงชีพสามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว ได้แก่ ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ การทำหน้ากากอนามัย การทำเจลล้างมือ หรืออาชีพตามความต้องการของตน โดยการให้ความรู้ การสาธิต การทดลองปฏิบัติ โดยจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพให้กับผู้สำเร็จการส่งเสริมการประกอบอาชีพ เพื่อให้ผู้เข้ารับการส่งเสริมอาชีพนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริม (กรมการจัดหางาน, 2564)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำให้มีการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเป็นช่องทางเพิ่มรายได้จากภาครัฐ และเครือข่ายภาคประชาสังคม เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ในสถานการณ์ COVID - 19

วัตถุประสงค์การวิจัย

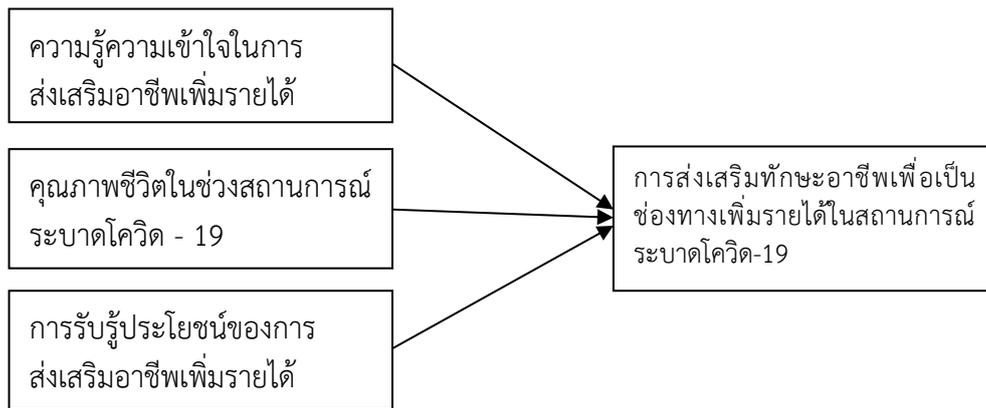
1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาด COVID -19
2. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ในช่วงสถานการณ์ระบาด COVID -19
3. เพื่อศึกษาการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำงานที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต จากการมีรายได้เพิ่มจากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาด COVID -19

วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้การวิจัยเชิงปริมาณอย่างเดียว โดยมี ประชากรที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ระหว่างปี พ.ศ. 2557- 2564 เป็นประชาชนวัยแรงงานช่วงอายุ 15-59 ปี จำนวน 6,491,378 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Mogan) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 คำนวณได้ไม่น้อยกว่า 384 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง สำหรับสถิติการวิจัย ใช้การหาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสหสัมพันธ์ (Correlation: r) โดยเครื่องมือมีใช้เป็นแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (validity) ด้วยการหาค่า IOC มีค่าระหว่าง 0.50-1.00 ขึ้นไปทุกข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) จากกลุ่มทดลอง 30 คน ได้ค่า Alpha = 0.814 ซึ่งเป็นระดับที่ยอมรับได้ จึงนำไปใช้ในการเก็บแบบสอบถามจริง

จากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศ ผู้วิจัยสามารถสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 65.50) ระดับอายุ 26-35 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 39.50) ระดับอายุ 46-55 ปี น้อยที่สุด (ร้อยละ 8.25) ประกอบอาชีพธุรกิจของครอบครัวมากที่สุด (ร้อยละ 40.00) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด ที่ระดับ 10,001 - 20,000 บาท (ร้อยละ 36.75)

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด - 19

ตารางที่ 1 ระดับความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพ

ที่	ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้		ความสำคัญ			
1	ช่วยลดความขาดแคลนรายได้	4.36	0.17	มาก	6
2	ช่วยเพิ่มสุขสบายจากมีเงินซื้ออาหาร	3.80	0.04	มาก	7
3	ช่วยเพิ่มสภาพคล่องการเงินในครอบครัว	3.77	0.07	มาก	8
4	ช่วยเพิ่มการทำงานในระยะยาวได้	3.68	0.11	มาก	10
5	ช่วยลดความวิตกกังวลค่าเล่าเรียนบุตร	3.60	0.18	มาก	12
6	ช่วยค่าซ่อมบ้านป้องกันฝนรั่ว	3.62	0.16	มาก	11
7	ช่วยครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดี	3.69	0.14	มากที่สุด	9
8	ช่วยสุขภาพจิตปกติถึงดีเพิ่มขึ้น	4.52	0.24	มากที่สุด	4
9	ช่วยทำให้มีค่าใช้จ่ายเดินทางไปทำงาน	4.62	0.32	มากที่สุด	3
10	ช่วยทำให้มีค่าใช้จ่ายน้ำมันเติมรถขับไปทำงาน	4.51	0.23	มากที่สุด	5
11	ช่วยทำให้มีเงินลงทุนทำมาหากินต่อเนื่อง	4.78	0.34	มากที่สุด	1
12	ช่วยทำให้มีเงินลงทุนผลิต ผลิตภัณฑ์ครัวเรือนขาย	4.64	0.54	มากที่สุด	2
รวมเฉลี่ย		4.76	0.32	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.76 อยู่ในระดับมากที่สุด และถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน ที่มีระดับมากที่สุด เรียงลำดับกัน ได้แก่ ทำให้มีเงินลงทุนทำมาหากินต่อเนื่อง (\bar{X} = 4.78) ทำให้มีเงินลงทุน ผลิตผลิตภัณฑ์ครัวเรือนขาย (\bar{X} = 4.64) ทำให้มี

ค่าใช้จ่ายเดินทางไปทำงาน ($\bar{X} = 4.62$) ทำให้สุขภาพจิตปกติถึงดีเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.52$) และทำให้มีค่าใช้จ่ายน้ำมันเติมรถขับไปทำงาน ($\bar{X} = 4.51$)

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด - 19

ตารางที่ 2 การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้

ที่	ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับที่
	การรับรู้ประโยชน์การส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้				
1	มีทักษะการทำงาน	4.42	0.83	มาก	5
2	ได้รับประสบการณ์โดยตรง	4.52	0.73	มากที่สุด	3
3	ความสามารถเบื้องต้นในการจัดการเกี่ยวกับบุคคลที่ร่วมงาน	4.29	1.02	มาก	11
4	ประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคตได้	4.96	1.04	มากที่สุด	1
5	เพิ่มทักษะการแก้ปัญหา	4.18	0.48	มาก	12
6	เพิ่มทักษะการใช้เทคโนโลยี	4.28	1.06	มาก	9
7	การทำงานให้สำเร็จลุล่วงโดยอาศัยทรัพยากรในการทำงาน	4.34	0.44	มาก	8
8	นำไปเป็นทักษะของตนเองได้ในอนาคต	4.56	0.83	มากที่สุด	2
9	เพิ่มทักษะการสื่อสาร	4.37	0.84	มาก	7
10	เพิ่มทักษะการทำงาน	4.27	0.67	มาก	10
11	ทำให้เกิดความเข้าใจที่ลงทุน	4.41	0.74	มาก	6
12	ช่วยให้รับรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ	4.43	0.69	มาก	4
	รวมเฉลี่ย	4.47	0.86	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.47 อยู่ในระดับมากที่สุด และถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน ที่มีระดับมากที่สุด เรียงลำดับกัน ได้แก่ ประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคตได้ ($\bar{X} = 4.96$) การทำงานให้สำเร็จลุล่วง โดยอาศัยทรัพยากรในการทำงาน ($\bar{X} = 4.34$) และได้รับประสบการณ์โดยตรง ($\bar{X} = 4.52$)

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำงาน ที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตจากการมีรายได้เพิ่ม จากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด - 19

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ของคุณภาพชีวิตกับตัวแปร

ตัวแปร	r	p
ความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้	.752*	.000
การส่งเสริมทักษะอาชีพของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้	.784*	.000
การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้	.796*	.020

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p - value < 0.05$

จากตารางที่ 3 พบว่า คุณภาพชีวิตจากการมีรายได้เพิ่ม จากการส่งเสริมอาชีพ ในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด-19 มีความสัมพันธ์สูงสุดเรียงลำดับ ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ (r) = 0.796 การส่งเสริมทักษะอาชีพของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ ($r = 0.784$) และความรู้ความเข้าใจในการ

ส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ ($r = 0.752$) และทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในระดับมาก เป็นไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value} < 0.05$

อภิปรายผล

1. ความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ พบว่า ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้มีระดับมากที่สุด และผู้วิจัยนำเสนออันดับแรก ๆ สามอันดับ อันดับที่ 1 ความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพทำให้มีเงินลงทุนทำมาหากินต่อเนื่องระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพทำให้มีเงินลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์ครัวเรือนขายระดับมากที่สุด และอันดับที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพทำให้มีค่าใช้จ่ายเดินทางไปทำงาน ระดับมากที่สุด

ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกวรินทร์ ละเอียดดีนันท และนิตนา ฐานิตธกร (2559) ได้กล่าวว่า ระดับความรู้ความเข้าใจอาชีพเทคโนโลยีหนังสือ ความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ ความรู้ความเข้าใจด้านทัศนคติที่มีต่อสื่อออนไลน์การยอมรับเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจด้านความง่ายในการใช้งานของพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ ความรู้ความเข้าใจด้านความบันเทิงทางออนไลน์ ความรู้ความเข้าใจด้านการรับรู้ทางออนไลน์และการยอมรับเทคโนโลยี และความรู้ความเข้าใจด้านความตั้งใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ ตามลำดับ

2. การส่งเสริมทักษะอาชีพของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ พบว่า ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีการส่งเสริมทักษะอาชีพของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้มีระดับมากที่สุด และผู้วิจัยนำเสนออันดับแรกๆสามอันดับ พบว่า อันดับที่ 1 การส่งเสริมทักษะอาชีพได้สร้างเสริมประสบการณ์อาชีพให้สอดคล้องกับกับโลกของการทำงานมีระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 การส่งเสริมทักษะอาชีพสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการมีระดับมากที่สุด และอันดับที่ 3 การส่งเสริมทักษะอาชีพทำให้ตัวเองตัดสินใจประกอบอาชีพตามความถนัดมีระดับมากที่สุด

ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช, ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์, วุฒิชัย เนียมเทศ, ณัฐวิทย์ พจนตันติ. (2559). กล่าวถึง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น และสำคัญสำหรับนักศึกษาในยุคนี้ประกอบด้วย 1) ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม 2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี 3) ทักษะชีวิตและอาชีพ นอกจากทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แล้วนั้น การพัฒนาให้นักศึกษาสามารถดำรงชีวิตและยืนหยัดในโลกอนาคตได้อย่างมีความสุขทั้งด้านการ ดำเนินชีวิตและด้านหน้าที่การงาน

3 การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ พบว่า ภาพรวมของการรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ระดับมากที่สุด และผู้วิจัยนำเสนออันดับแรกๆสามอันดับ พบว่า อันดับที่ 1 การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคตได้มีระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพนำไปทักษะของตนเองได้ในอนาคตได้มีระดับมากที่สุด อันดับที่ 3 การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพได้รับประสบการณ์โดยตรงมีระดับมากที่สุด

ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รวิกันต์ เสริมศาสตร์. (2564) ได้กล่าวว่า ความถี่ในการใช้งาน LINE@ สมาร์ท เมมเบอร์เป็นประจำ และแอปพลิเคชันที่ใช้งานบ่อยที่สุดคือ LINE ปัจจัยการรับรู้คุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านคุณค่าของประโยชน์ที่ได้รับปัจจัยความพึงพอใจในการใช้บริการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

และสอดคล้องกับ วศะ ธรรมจักรและคมสัน ต้นสกุล (2563) กล่าวว่า ภาพลักษณ์แบรนด์การรับรู้ ประโยชน์และการคล้อยตามส่งผลต่อความตั้งใจซื้อลูกอมปราศจากน้ำตาลของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และสอดคล้องกับ ศกุนต์ แพร่เพชร และณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ. (2561) ได้กล่าวว่า การรับรู้ ประโยชน์ ในระดับมากที่สุด การใช้บริการพร้อมเพย์มีการรับรู้ประโยชน์ในระดับมาก การรับรู้คุณภาพบริการ ในระดับดีมาก การใช้บริการพร้อมเพย์มีการรับรู้คุณภาพบริการในระดับดี

4. คุณภาพชีวิตจากการมีรายได้จากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด 19
พบว่า ภาพรวมคุณภาพชีวิตจากการมีรายได้จากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด 19 มีระดับมากที่สุด และผู้วิจัยนำเสนออันดับแรกๆสามอันดับ พบว่า อันดับที่ 1 คุณภาพชีวิตจากการส่งเสริมอาชีพ ในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด19 ด้วยการพัฒนาต่างเป็นการเพิ่มศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานให้สูงขึ้นมีระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 คุณภาพชีวิตจากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด 19 ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงาน เพียงพอกับการมีชีวิตอยู่ได้ตามมาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และต้องเป็นธรรมมีระดับมากที่สุด อันดับที่ 3 คุณภาพชีวิตจากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด19 เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถของตนเองมีระดับมากที่สุด

ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะวัฒน์ ตรีวิทยา. (2559). ได้กล่าวว่า คุณภาพชีวิตได้รับความสนใจจากบุคลากรทางการแพทย์ในการประยุกต์ใช้สำหรับประเมินประสิทธิภาพ ของโปรแกรมการรักษา และการบรรลุถึงเป้าประสงค์ของการรักษา อย่างไรก็ตาม แนวคิดคุณภาพชีวิตมีการให้คำจำกัด ความที่แตกต่างกันขึ้นกับการเลือกกรอบแนวคิดของผู้บำบัด บทความนี้นำเสนอกรอบแนวคิดของคุณภาพชีวิตที่ บุคลากรทางการแพทย์เลือกใช้ในการปฏิบัติงาน และการจำแนกวิธีการประเมินคุณภาพชีวิตสำหรับการ ประยุกต์ใช้ ในการปฏิบัติงานทางกิจกรรมบำบัด

5. การทดสอบสมมติฐาน ความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ การส่งเสริมทักษะ อาชีพของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ กับคุณภาพชีวิต จากการมีรายได้จากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดโควิด 19 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก มีความสัมพันธ์กันในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ P-value < .05

ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของรวิกันต์ เสริมศาสตร์. (2564) ได้กล่าวว่า ผลการทดสอบ สมมติฐาน พบว่า การรับรู้คุณภาพมีผลต่อความตั้งใจในการใช้บริการผ่าน LINE@ สมาร์ท เมมเบอร์ของบริษัท ซีเอสโก้ จำกัด(มหาชน) สาขาบางปะกอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ การรับรู้ประโยชน์ ด้าน สันทนาการ ด้านคุณค่าของประโยชน์ที่ได้รับ และด้านราคามีผลต่อความตั้งใจในการ ใช้บริการผ่าน LINE@ สมาร์ท เมมเบอร์ของบริษัท ซีเอสโก้ จำกัด (มหาชน) สาขาบางปะกอกอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วศะ ธรรมจักรและคมสัน ต้นสกุล. (2563) กล่าวว่า ภาพลักษณ์ แบรนด์การรับรู้ประโยชน์และการคล้อยตามส่งผลต่อความตั้งใจซื้อลูกอมปราศจากน้ำตาลของผู้บริโภคในเขต กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และสอดคล้องกับศกุนต์ แพร่เพชร และณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ. (2561) ได้กล่าวว่า การรับรู้ ประโยชน์ด้านความสะดวกรวดเร็วด้านการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศด้านความผิดพลาดและการ ทุจริต และด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการใช้บริการ รับโอนเงินผ่านบริการพร้อม เพย์ของผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทาง เดียวกัน ในระดับปานกลาง คุณภาพการบริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ด้านการตอบสนองความ ต้องการของผู้รับบริการ ด้านการเข้าถึงจิตใจ ด้านความไว้วางใจ และด้านความเชื่อถือของบริการ มี

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการ ใช้บริการรับโอนเงินผ่านบริการพร้อมเพย์ของผู้ใช้บริการในเขต กรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับดี

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ในสถานการณ์ระบาดของโรคโควิด 19 นั้นเป็นแนวทางที่สำคัญในการช่วยให้ผู้คนที่ต้องหางานและสร้างรายได้ โดยสิ่งสำคัญคือการส่งเสริมทักษะอาชีพของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ การพัฒนาทักษะใหม่หรือเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ เช่น การเรียนภาษาใหม่ การเรียนรู้ทักษะด้านการตลาดออนไลน์ หรือการศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นำเอาผลการวิจัยไปประยุกต์ดำเนินการให้เหมาะสมกับพื้นที่ท้องถิ่นและพื้นที่เขตปกครองพิเศษ เช่น กรุงเทพฯ และเมืองพัทยา
2. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน นำเอาผลการยืนยันสรุปการส่งเสริมอาชีพช่องทางเพิ่มรายได้ในสถานการณ์ระบาดของโควิด 19 ของประชากรในกรุงเทพมหานครผสมผสานกับงานแลกเปลี่ยนผลงานวิชาการเพื่อการส่งเสริมอาชีพช่องทางเพิ่มรายได้ในสถานการณ์ระบาดของโควิด 19 ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพในหัวข้อปัญหา อุปสรรคคุณภาพชีวิตจากการมีรายได้จากการส่งเสริมอาชีพในช่วงสถานการณ์ระบาดของโควิด19
2. ควรทำการศึกษาลักษณะวิธีดำเนินการวิจัยรูปแบบเดียวกันในจังหวัดที่มีบริบท ภาค ที่คล้ายคลึงกันให้นำไปสู่องค์ความรู้ทางด้านความรู้ความเข้าใจ การส่งเสริมทักษะอาชีพ การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้

เอกสารอ้างอิง

กรมการจัดหางาน. (2564). *โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพผู้วิกฤตโควิด-19 กระทรวงแรงงาน*.

สืบค้นจาก https://www.doe.go.th/prd/main/news/param/site/1/cat/7/sub/0/pull/detail/view/detail/object_id/34132

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยว. (2564). *สถานการณ์การท่องเที่ยวเดือนพฤษภาคม 2564*

สืบค้นจาก https://mots.go.th/download/article/article_20210626132450.pdf

เกวรินทร์ ละเอียดดีนนท์ และนิตนา ฐานิตธนกร. (2559). *การยอมรับเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ที่มี ผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ).*

เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช, ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์, วุฒิชัย เนียมเทศ, ณัฐวิทย์ พจนตันติ. (2559). *ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21: ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาพใต้, 3(2), 208-222.*

ปิยะวัฒน์ ตรีวิทยา. (2559). *กรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต. วารสารเทคนิคการแพทย์เชียงใหม่, 49(2), 171-184.*

- รวีกันต์ เสริมศาสตร์. (2564). ปัจจัยการรับรู้คุณภาพ การรับรู้ประโยชน์ และความพึงพอใจในการใช้บริการส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้บริการผ่าน LINE@ สมาร์ท เมมเบอร์ของบริษัท ชัสโก้ จำกัด (มหาชน). สืบค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/vlt15-1/6114993607.pdf>
- วศะ ธรรมจักรและคมสัน ต้นสกุล. (2563). อิทธิพลของภาพลักษณ์แบรนด์การรับรู้ประโยชน์และการคัดลอกตามที่มีผลต่อความตั้งใจซื้อลูกอมปราศจากน้ำตาลของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 15 ปีการศึกษา 2563. (น.8-17). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศกุนต์ แพรเพ็ชร และณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ. (2561). การรับรู้ประโยชน์ และคุณภาพบริการที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการใช้บริการรับโอนเงินผ่านพร้อมเพย์ของผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก http://kowdum.com/article/fileattachs/18052018112252_f_0.pdf
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ). (2564). ผลกระทบทางสังคมของการระบาดโรคโควิด-19 ระลอกใหม่และมาตรการ. สืบค้นจาก <https://tdri.or.th/nrct-covid-19/>
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.
- Paul, B. (2007). *Fear of Knowledge: Against relativism and constructivism*. Oxford: Clarendon.